

גדוד צרפתי של 400 איש.

ליפתח יש 2 גדודים: 1 - 768 (לוחמים), 3 - 881 איש (483 לוחמים), ס"ח 1649.
מחוז נגב יש 2 גדודים - 138 + 120, ס"ח 258, בפ"ח יש בחזית כ-8800 איש, 20% מתם
לא לוחמים.

להתקפה (בדרום במזרח, במגדל, אח"כ בעזה) דרושים לדעת יגאל ושמועון עוד חטיבת
מהחוף - חטיבת 8. הוא יעשה אז את ה. לאכח בשבעה ימים. כלי חטיבת 8 אינו בשוח
כחוצצות. לדרום ירושלים דרושה לדעת יצחק ויגאל רק חטיבת אחת, שתבוא מחלפיות, קצת
אחד ילך לבית לחם ובית ג'לה, וקצת אחד לסילוון ואבו דים. אין לדעתם צורך למפוש
בכלל לטרון, נרחיב המסדרון מהדרום והרכבת תהיה ביריגו. לפעולה בחלק הדרומי ידרשו
6 גדודים חיש + 1 חים, לפעולה בצפון 7 חיש + 4 חים"מ.

- בבוקר נזדמנו אצלי מספר חברים. הצגתי שאלת התקפת המצרים. רמז החנגד בתוקף - עד
עכשיו נשחנו בנס, ואין סומכין על נסים. שטרינגס שחק מחוך החנגדות. כל שאר החברים -
שאל, אשכול, גרבוזסקי, בבא, גורמינקל, גלובמן, יהודית, דבדבני, קוסוי - דיברו בעד,
מי בפחות ופי ביתר אצאצ בשחון. הסברתי לרמז שאין נסים, ושהכל נעשה בדרך חשבה, שלפי
כל הסיכויים אנו עתידים לנצח, כי הערבים לא נשחנו בינתיים, כי הריסק של הפוגה ללא
הכרעה גרוע וקשה הרבה יותר. ושאין לחשוש עכשיו לסנקציות, ביחוד בדרום, ושהבריטים
לבדם לא יתנן עזרה גלויה.

- ערכתי דברי מכנוס חברי הקבוצה.

6.10.48, יום ד', ז' אשרי חש"מ.

חזר מרכוש זיוו. ראה בבואו ללונדון חברי קבינט, קריסט, לורד אריסטון, בוון, שיגולל,
דלטון (לא יאומן) הקטול מקניל, ועוד מספר מ.פ. מהשמרנים. לורד סולסבורק (קרנבורו),
עידן, אמרי, סטנלי, מקמילן ולטר אליוט, (חברי קבינט הצללים), דונקן סנדרס (חמנו של
צורצ'יל), - מהליברלים קלמנס דיוויס, לורד סמואלן, בילי, ראשי בורד אופ טרייד,

אנשי משרד הבטחון, בגרל בונד (עוזר ראש המטה, אך עזב משרד הבטחון), אבל בעל השפעה) אנשי טיימס, מקזלין, לורד לייטון, קרוקסנקס, ועוד מספר עתונאים. פנהל של, ראש פודציה של בעלי העשיות.

קריפט סימפטי. בכלל בהחילה ניכרה אדישות, אחר כך תולו להתעניין, נחרים גם גילו מספון. זיוו מסר להם הזכיר, נשלח גם לצורציל. יאשרו מדינה ישראל לאחר שהחיה החלטה באו"ם. אידן הודה בשיחה שהליגה הרוסה. על בוויין יש השפעה לצורציל, אטלי, דוגלס, (ציר אמריקא) ועידן, הריב בין אנגליה ומצרים חולך וגדול. פרוק בעיני האנגלים בלחי אפשרי, רוצה לעשות מרקחה במזרח התיכון - להסיח דעת הקהל מהצרות הפנימיות. בוויין רצה לשלוח עוד נשק לעבר הירדן ועיראק, הקבינט הכריע נגדו, כל זמן שישראל לא יעשה כלחמה לא יתנן לשלוח נשק לעבר הירדן.

אמריקא הולכת עכשיו יד ביד עם אנגליה כסאלות חמורה הקרוב. אנגלמה למעשה פנהלת אמריקא בשטח זה.

האנגלים רוצים - החלטה באו"ם לסירור העניין, ואז יכירו די-יורה. מקגיל הודה למרכוס שלא קל יהיה להעביר דו"ח של ברנדוט באו"ם כפי שהוא.

אנשי הדלק הסכימו לתת לישראל מלאי של 3 חודשים. מרכוס הסביר שאם לא יתנו - יקבלו הישראלים דלק ברוסניה.

אנשי המרדציה של ההעשיות מוכנים לשלוח משלוח לארץ על יחסי חליפין.

מה שהשטיק באנגליה לשובתנו? הנצחון הצבאי שלנו, דכוי אלטלינה, האמצעים נגד הסירור.

מרכוס ראה משה בשבת. החמונה אינה כל כך קורדת. לא יקבלו חכמים ברנדוט כמו שאיא.

- כתריאל חזר מאבסטריה, איטליה וצרפת. בדק עסקי הערשיים. לאחר אלטלינה פרעו העורך שלהם, יש להם אולי אנשים במחתרת - אבל בגלוי קשה למצוא עקבותיהם. גם ללחי אין עורף.

- בא אצלי ביסבייר, מזכיר בני ברית (יורשו של מינסקי - מרנק גולדמן פה, ציוני).
נמסר עם המשלוח האמריקני לפרס. רצה ברנדוט הדחיה אותם, רק הג' רוזוולט חזמינה
בכוונה טעונית אר"י. מפריס שלחן ביסבייר לאדי ג'ייקובסון, קנזס סיטי, ידידו הפרטי
חסוב ביותר של אנשיא. אדי דיבר עם הנשיא. הזכיר לו הבטחתו על שטירה גבולות 29 בנוב.
הנשיא סירב לדון על הנגב, אם כי שוחחו שעה ועשרה רבעים. קוזרו של טרומן, מקקלנלי -
אירי, קוזר לנו בשיחתו. טרומן אמר שיש שיוצא לעזור ליחודים, אבל לא מחליט על הצהרת
מומבית.

אח"כ שלגרם גייקובסון שהנשיא חודיע למשלוח כפרים על משאלותיו ועל הנגב, (גם אליהו
אישר שהנשיא עשה זאת) מרשל התנגד להצהרת טרומן, אחיו של ארדוויר, מועמד
לקונגרס, ידיד, מארגן מניה של 95 איש לנשיא. יתכן שטרומן יצאיר על ממיכתו במלואה.
- ישיבת המטה עם מסקדי החזיתות. הצנתי שאלת חדרותי אם להגל מאון רשיון לשיירת שלנו
לנגב, כחלשת או"מ, מפרוץ חגרה בינינו ובין המצרים, ואם נניה שעבר הירדן ועיראק
לא יתערבו מהו הכוח חדרות למגר במחנה את המצרים ולהיטיב מצבנו בדרך לירושלם וסביב
ירושלם - מבלי לפגוע בלגיון ועיראקים.

- יגאל אלון קובע שאין הכונה מצד המצרים לתקוף. הם מגייסים מקומיים (בריגדה
בסביבת בית גוברין) ואז אולי יעברו לאופנסיות. הוא באר חכמה מעולתו.
יגאל ירדן חולק על אמירות של חברה במצרים - בלי "לחלשים" עבר הירדן ועיראק
וסוריה. אין גם שום סיכוי להגיע לאוניוורסיטה חדרות מבלי לפגוע בלגיון ובלי כוח
גדול מאוד. נכון שחדות על לנו לחגן על הסדרון, אבל ללגיון קל לתקוף הסדרון
מצמון. אם החזית המרכז חלך לדרום - זו תהיה קזרה ליגאל, אבל יכביר על המרכז.
עבר הירדן ועיראק תתקוף התיכון - קו של 50 קילום. ואין לחגן על קו זה אלא בתחפזה
על כל הסולש. - אין נקודת-כובד אחר בארץ, כי יש 3 שונאים. יש 3 דרגות מקום שבו
רק נתגונן ולא יותר, מקום שבו-נתקוף לשם התגוננות, מקום שבו נתקוף לשם כיבוש.

צבי איילון הוא בעד חליכאוו לודוס ירושלם ולהתגונן בשאר המקומות אם חלגיון יחקוק.

דן מבור שיש להתקין המשולש ולהתבצר בחרים. חפס חצר מחוץ סכנה. יכולים להפגין הכביש מ"א-חיפה. קשה לנו לעמוד למטה כשהם למעלה. יסמיקו לכך 3 חשיבות - 2 בצפון, 1 במערב.

סשה כרמל מסכים לידין, ולדן. מלחמה נגד עיראקים - ונגד המצרים, ולהתגונן בשאר המקומות. ברם הכוח המגין במרכז הגליל יסמיק לכבוש הגליל. להתקין המשולש דרוש 4 חשיבות: אחת בדרום, אחת במערב, אחת בצפון - אחת (חשיבות 8) בעמק הירדן לחרוס גשרי דמיח ואלנבי.

- ערב. קיבלנו היום בממשלה ההחלטה החמורה ביותר מאז החלטנו להכריז על חקפת הצריחה. אחרי בירור מסכת קיבלה הממשלה הצעה לפרוך בכוח דרך לנגב, לאחר שהמצרים מפירים החלטה או"ם לתת לשיירות שלנו מעבר. הסכרתי תוצאות צעד זה לגבי חדרום והארץ כולה - והסיכויים. הופתעתי מהמיכחו הנמרצת של רמז. המנגדו רוצנבליט, שמירא, לוויין, קולן נסע. 8 הצביעו בעד. סלגרפתי חערב שנית למשה שיחיש הערותיו, תגובתו ודעתו. החלטה סוכית על פעולת בידי ועדה החמשה - לאחר התקבל חשבת משה.

יום הבעולת - יום ח' הבא, למחרת יום כפורים.

אלטלא עיראקים אפשר היה לחניה שעבדאלה לא יתערב אם לא נפגע בו, אבל העיראקים קשה לחניה שלא יגיבו מיד, ויסחבו אתם את עבדאלה.

7.10.48

ד. חורוביץ פוטר שיחתו עם בונץ. אי חידוש קרבות בארץ היא שאלה חיים לאנגליה ואמריקא. זה לא 1936 - שלא התערבו. המעם זוהי התערבות שני תגושים, וזה עלול להביא לידי התלקחות מלחמה עולמית. אם יהיה צורך יאחזו בסנקציות אצ נגד מחדש הקרבות או נגד שני הצדדים. הצרה היא שדו"ח ברנדוט נהפך אחרי הרצה כאילו לצוות